

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **Ateliér pro životní prostředí, o.s.**, se sídlem Praha 4, Ve Svahu 1, IČ: 69347760, zast. JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem se sídlem Praha 4, Za Zelenou liškou 967, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, za účasti těchto osob zúčastněných na řízení: 1. Tělocvičná jednota Sokol Pankrác, se sídlem Praha 4 – Podolí, Podolská 90/5, zast. JUDr. Marií Beránkovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Čelakovského sady 8, 2. Atom Centrum a.s., se sídlem Praha 5 – Smíchov, Štefánikova 248/32, IČ: 25735853, 3. Klikovka, občanské sdružení se sídlem Praha 4, Na Klikovce 5/922, IČ: 27011828, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.7.2008 č.j.: S-MHMP 158908/2008/OST/Ca/Hn

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 19.12.2007 č.j. P4/128174/06/OST/BIMK/5182 Úřad městské části Praha 4, odbor stavební (dále jen „stavební úřad“) na základě žádosti o vydání stavebního povolení na stavbu „Sportovního centra TJ Sokol Pankrác“, kterou dne 22.9.2006 podali stavebníci Tělocvičná jednota Sokol Pankrác, se sídlem Praha 4, Podolská 90/5 a společnost Atom Centrum a.s., IČ 25735853, se sídlem Praha 3, Vinohradská 1013/66, rozhodl, že stavba sportovního centra TJ Sokol Pankrác, Praha 4-Nusle, u č.p. 1071 při ulici Na Klikovce a Lomnického v Praze 4, na pozemcích č.parc. 1742/1,3114,3111/1,1742/9, 1731/3,3115 v k.ú. Nusle, v souvislosti s výstavbou následujících objektů :

- ☐ SO 01 Parkovací a provozní budova -1. PP a 3. PP sklady, - 2. PP garáže
- ☐ SO 02 venkovní tenisové kurty

- SO 03 venkovní volejbalové a nohejbalové hřiště
 - SO 04 venkovní florbalové hřiště
 - SO 05 venkovní cvičební plocha s universálním využitím
 - SO 06 tréninkové běžecké dráhy, skok do dálky
 - SO 10 vodovodní přípojka pro SO 01
 - SO 11 venkovní rozvod vody v ploše sportovišť
 - SO 12 kanalizační přípojka včetně revizní šachty uvnitř objektu
 - SO 13 odvodnění sportovních plochy nad objektem SO 01
 - SO 14 přípojka NN pro SO 01 ze skříně SS201 do rozvaděče RM
 - SO 15 venkovní osvětlení areálu
- SO 18 slaboproudý kabel mezi garážemi a ústřednou v objektu Pankrác House č.p. 1705.

(dále jen "stavba") se podle § 66 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) povoluje. V další části výroku stavebního povolení stavební úřad stanovil podmínky pro provedení stavby a rozhodl o námitkách účastníků řízení. Námitky žalobce směřující proti vydání stavebního povolení, označené v rozhodnutí čísly 32, 33, 34, 35, 36, 37, 47, 48 a 58, byly stavebním úřadem zamítnuty.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný na základě odvolání podaných Domovním družstvem Na Klikovce 922/5, se sídlem Na Klikovce 922/5, Praha 4 - Nusle, občanským sdružením Klikovka, se sídlem Na Klikovce 5/922, Praha 4 – Nusle a žalobcem změnil výše uvedené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19.12.2007 č.j. P4/128174/06/OST/BIMK/5182 (dále jen „stavební povolení“) tak, že:

- a) do výroku rozhodnutí na str. 1, resp. do výčtu objektů, se vkládá objekt „SO 08 oplocení sportovišť“
- b) z výroku rozhodnutí se vypouští podmínka č. 15 „Budou splněny podmínky stanoviska ODP ÚMČ 4 ze dne 5.12.2005, č.j. P4/123754/05/ODP/HPORv/655-033/05:
 - Je nutné splnit podmínky správců inženýrských sítí z hlediska ochrany těchto sítí a správce komunikace z hlediska ochrany této komunikace.
 - Stavební uspořádání sjezdu (připojení na pozemní komunikaci) musí být takové, aby se zabránilo stékání povrchové vody na obslužnou místní komunikaci a jejímu znečištění a nebyla ohrožena bezpečnost silničního provozu.“
- c) z části výroku rozhodnutí týkající se rozhodnutí o námitkách účastníků řízení se vypouští námitky pod č. 5, 20 a 54.
- d) v odůvodnění rozhodnutí se nahrazuje:
 - na str. 6 text pod bodem ad 5) „Situace POV byla na základě tohoto požadavku přepracována. Námitka byla zamítnuta“ textem „Situace POV byla na základě tohoto požadavku přepracována. Námitce bylo vyhověno.“
 - na str. 8 text pod bodem ad 20) „Studie oslunění byla doplněna. Námitka byla zamítnuta.“ textem „Studie oslunění byla doplněna. Námitce bylo vyhověno.“
 - na str. 16 text pod bodem ad 54) „Kóta 1800 mm, vypovídající velikost štoly byla ve výkresu oprava. Námitka byla zamítnuta.“ textem „Kóta 1800 mm, vypovídající velikost štoly byla ve výkresu opravena. Námitce bylo vyhověno.“

a podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu ve zbytku odvoláními napadené stavební povolení potvrdil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že pro výše uvedené stavby bylo vydáno stavebním úřadem územní rozhodnutí ze dne 23.8.2006 č.j. P4/133769/05/OST/KOJA/12710 (dále jen „územní rozhodnutí“), proti kterému podal žalobce v zákonem stanovené lhůtě odvolání. Opožděné odvolání pak podalo Domovní družstvo Na Klikovce 922/5, Praha 4. Žalovaný rozhodnutím ze dne 11.12.2006 č.j. S-MHMP 386987/2006/OST/Fr prvoinstanční rozhodnutí změnil tak, že podmínku č. 12 doplnil textem „1. PP a 3. PP nebudou využívány pro

parkování vozidel nebo komerční účel a budou určeny výlučně pro skladování sportovních potřeb určených pro sportoviště“. Stavebník dne 22.9.2006 podal žádost o stavební povolení pro shora uvedenou stavbu. Stavební úřad žádost posoudil, shledal, že nemá potřebné náležitosti a dne 29.9.2006 vyzval stavebníka k jejímu doplnění a současně stavební řízení přerušil. Stavebník podanou žádost mnohokrát doplňoval, stavební úřad ho několikrát vyzýval k doplnění a stavební řízení přerušoval. Naposledy vyzval stavebníka k doplnění žádosti a přerušil řízení opatřením ze dne 17.9.2007. Stavební úřad dne 7.11.2007 opatřením vyrozuměl účastníky řízení o skončeném dokazování a dal jim 10 dnů na seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí.

Žalovaný dále uvedl, že v průběhu odvolacího řízení zaslal závazná stanoviska, včetně písemností s nimi souvisejících, k přezkoumání v souladu s ust. § 149 správního řádu. Ministerstvo životního prostředí opatřením ze dne 22.4.2008 potvrdilo závazné stanovisko odboru ochrany prostředí č.j. S-MHMP 223730/2006/I/00P/VI ze dne 3.8.2006 vydané k realizaci stavby Sportovní centrum TJ Sokol Pankrác, jehož obsah byl napaden odvoláním žalobce. Ministerstvo kultury potvrdilo závazným stanoviskem č.j. 4240/2008 dne 18.4.2008 závazné stanovisko odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 25.7.2005 ke shora uvedené stavbě. Ministerstvo zdravotnictví opatřením č.j. 22441/2008-OVZ-32.0-17.6.08 ze dne 25.6.2008 přezkoumalo závazné stanovisko Hygienické stanice hl.m.Prahy č.j. J.HK/2886/35816/06, J.HK/3319/36652/06, J.HK/3598/37187/06 a potvrdilo ho. Stavebník pak do správního spisu v průběhu odvolacího řízení doplnil aktualizovaná vyjádření správců sítí.

Žalobce v odvolání proti stavebnímu povolení zejména namítal, že rozhodnutí stavebního úřadu je nesrozumitelné a nepřesvědčivé. Z jeho výrokové části není zřejmé, jak stavba vypadá, jak je situována vůči okolním nemovitostem. Podmínka č. 15, kterou se ukládá splnění podmínek správců inženýrských sítí, není dle žalobce určitá a vymahatelná. Ze správního spisu vyplývá snaha stavebního úřadu o povolení stavby za každou cenu, o čemž svědčí opakované přerušování stavebního řízení a neustálé doplňování podkladů do správního spisu a úpravy projektové dokumentace. Prováděním stavby dojde k ohrožení cenné kulturní památky - areálu kostela sv. Pankráce. Postupem stavebního úřadu dochází k obcházení územního plánu. Dle názoru žalobce se stavební úřad vypořádával s jeho námitkami v rozporu se zákonem. Založený seznatelný závěr odboru ochrany prostředí MHMP nelze přijmout. Žalobce se dožaduje vydání rozhodnutí ke krajinnému rázu a v závěru požaduje přezkoumání „uvedených“ závazných stanovisek dle ust. § 149 odst. 4 správního řádu.

K těmto odvolacím námitkám žalobce žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nelze přisvědčit tvrzení, že stanovená podmínka „*Stavba bude provedena podle PD ověřené ve stavebním řízení, která po právní moci tohoto bude ověřená předána stavebníkovi*“ není vypovídající. Znění této podmínky je standardní a nevykazuje nesrozumitelnost a nepřesvědčivost, jak uvádí žalobce. Lze přisvědčit tvrzení žalobce, že podmínka č. 15 ve výroku napadeného rozhodnutí je nadbytečná, i když vyplývá ze stanoviska odboru dopravy a silničního provozu (ODP) Úřadu městské části Praha 4 ze dne 5.12.2005 č.j. P4/123754/05/ODP/HORV/655-033/05. Jde o podmínku, která je nekonkrétní, nevymahatelná a neměla být do podmínek stavebního povolení zapracována. Je též pravdou, že mnohá vyjádření vlastníků a správců sítí, která jsou součástí spisu, nebyla v době vydání stavebního povolení platná. Žalovaný souhlasil s tím, že stavební úřad nestandardně stavební řízení několikrát přerušil a požadoval další a další doplnění včetně vyjádření stavebníka k uplatněným námitkám účastníků řízení. Takovýto postup je sice nehospodárný, může u účastníků řízení vzbuzovat pochybnosti o správnosti vedeného řízení, ale není nezákonný. Je pravdou, že projektová dokumentace byla mnohokrát doplňována, účastníci řízení však měli možnost se s těmito doplněními seznámit. Jak vyplývá z obsahu projektové dokumentace, objekt kostela sv. Pankráce, jeho základy, zvonice ani ohradní zeď nebudou výstavbou staticky ohroženy ani nepříznivě ovlivněny. Námitka týkající se územního plánu byla dle žalovaného uplatněna a řešena již v územním řízení. Dle ust. § 61 odst. 1 stavebního zákona se k připomínkám a námitkám,

kteřé byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení (žalobce byl zahrnut do okruhu účastníků územního řízení pro umístění dané stavby v územním řízení), nepřihlíží. Nelze souhlasit s tvrzením, že chybí zákonné řešení otázky zásahu do krajinného rázu. Vliv uvažované stavby na krajinný ráz byl posouzen odborem ochrany prostředí MHMP opatřením sp.zn. S-MHMP 223730/2006/I/00P/VI ze dne 3.8.2006 jako závazné stanovisko dle ust. § 149 správního řádu. Ministerstvo životního prostředí opatřením ze dne 22.4.2008 potvrdilo závazné stanovisko odboru ochrany prostředí č.j. S-MHMP 223730/2006/I/00P/VI ze dne 3.8.2006 vydané k realizaci stavby Sportovní centrum TJ Sokol Pankrác, jehož obsah byl napaden odvoláním žalobce ze dne 14.1.2008. Nelze souhlasit ani s tvrzením, že orgán státní památkové péče při vydání závazného stanoviska k předmětné stavbě nezohlednil, že se má stavět v blízkosti památkově chráněného areálu kostela sv. Pankráce. Rozhodnutí odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu MHMP, respektive závazný posudek ze dne 25.7.2006, byl přezkoumán Ministerstvem kultury (18.4.2008) a nebylo shledáno jeho pochybení.

Žalovaný po vypořádání odvolacích námitek v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že stavební úřad se námitkami uplatněnými účastníky řízení, Římskokatolickou farností sv. Václava, žalobcem, Domovním družstvem Na Klikovce 922/5 a občanským sdružením Klikovka dostatečně zabýval. To, že v části odůvodnění týkající se námitek uvedl, že námitka se zamítá, místo slov námitce bylo vyhověno, nelze považovat za pochybení, jež by mělo za následek zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Po prostudování postoupeného správního spisu lze dle žalovaného konstatovat, že projektová dokumentace splňuje požadavky týkající se veřejných zájmů, především ochrany životního prostředí, ochrany zdraví a života a odpovídá obecným technickým požadavkům na výstavbu, a že komplexnost a plynulost výstavby je zajištěna. Je na dotčených orgánech, aby posoudily, zda navrhovaná stavba svým umístěním a prováděním ve svém okolí nezhoršuje životní prostředí ve stavbách a v okolí jejich dosahu nad přípustnou míru či nikoli. Z postoupeného spisového materiálu rovněž vyplývá, že k uvažované stavbě se kladně vyjádřili správci sítí a dotčené orgány. Žalovaný uvedl, že provedené změny ve výroku a v odůvodnění odvoláními napadeného stavebního povolení jsou formální a v podstatě na věci nic nemění. V průběhu odvolacího řízení dospěl žalovaný k závěru, že uvažovanou stavbou nedojde k zásahu do okolního prostředí nad míru přiměřenou poměrům, ke zhoršení životního prostředí ve stavbách a v okolí jejich dosahu nad přípustnou míru, tj. že nebude vážně ohrožen výkon práv účastníků řízení.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení stavebního povolení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení s tím, že v řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, byl hrubě zkrácen na svých právech nezákonným postupem úřadů, což mělo za následek vydání nezákonných rozhodnutí. Přitom jde o mimořádně závažný zásah do dané lokality, a to včetně kácení a změny panoramatu, krajinného rázu, ale i urbanistických a architektonických charakteristik lokality.

Žalobce předně namítl, že již v odvolání uplatnil odvolací důvod spočívající v neúplnosti a nesrozumitelnosti informace obsažené v rozhodnutí. Má za to, že pouhý slovní popis ve výroku povolené mohutné stavby a přípojek inženýrských sítí nemůže nahradit srozumitelnou informaci o povoleném komplexu stavebních zásahů. Identifikace konkrétního povoleného komplexu stavebních zásahů slovními formulacemi je rozvláčná, nesrozumitelná a naprosto nedostatečná, pokud se nečte nad grafickou situací. Bez přehledné grafické situace informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území je výrok prvostupňového rozhodnutí neúplný, nesrozumitelný a nepřesvědčivý. Stavební úřad zde dle mínění žalobce zjevně selhal.

Rozhodnutí je vždy nutno řádně a v jeho obsahovém i formálním celku doručit účastníkům. Ostatní účastníci musí v době plynutí odvolací lhůty mít komplexní a pro ně srozumitelnou informaci o stavbě, jejím situování a o podmínkách, za nichž je povolena a o situování jejích

součástí vůči cizím nemovitostem, a to včetně napojení na inženýrské sítě, kdy bývají cizí nemovitosti přímo dotčeny. Případný odkaz na obsah správního spisu, do něhož lze nahlížet, zde nemůže obstát, když rozhodnutí jako individuální správní akt musí být samostatným obsahovým celkem, který nese celou a srozumitelnou informaci nezbytnou k řádné účasti v řízení a uplatňování procesních práv účastníků. Žalobce na tomto místě poznamenal, že nesrozumitelnost a nepřesvědčivost rozhodnutí způsobuje jeho nezákonnost. Neúplné rozhodnutí není způsobitelné nabýt právní moci. Účastníci včetně odvolatelů byli zkráceni na svých právech. Povinnost připojovat k rozhodnutí jako jeho přílohu grafický podklad není stanovena, nicméně je na stavebním úřadu, jakým způsobem zajistí, že v rozhodnutí bude celá srozumitelná informace o povolené stavbě tak, aby účastníci mohli svá procesní práva bez pochybností vykonávat. Stavební úřad této povinnosti nedostál. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí na str. 4 tento žalobcův odvolací důvod odbyl tak, že znění dané podmínky je standardní a nevykazuje nesrozumitelnost a nepřesvědčivost, jak tvrdí žalobce. To je dle žalobce málo, protože takové konstatování nelze ani verifikovat, ani odmítnout. Rozhodnutí opravdu musí tvořit úplný informační celek, který, byv doručen účastníkovi, musí i po letech a bez přístupu ke spisu nést celou informaci o umístěné stavbě. Odvolací důvod spočívající svou podstatou v nutnosti, aby individuální správní akt nesl celou nezbytnou informaci a byl srozumitelný a úplný sám o sobě, tj. i bez správního spisu, i po řadě let, nebyl ani vyvrácen, ani hodnověrně zpochybněn.

Žalobce již v odvolání namítl, že v rozporu se zákonem je jak nekonkrétní formulace, kterou žalovaný raději zrušil, ale tím se stává rozhodnutí neurčitým a neúplným. Žalovaný v zájmu protlačení stavebního povolení raději rezignoval na vyjádření dotčených orgánů státní správy i správců sítí. Dle žalobce se jedná o nezákonný postup, protože pouhé vypuštění podmínky č. 15 nestačí; věc je nutno znovu projednat.

Obcházení územního plánu je dle žalobce obcházením obecně závazného právního předpisu. Nelze přece jen tak dovolit komerční využití území pro sport. Soulad s obecně závaznými právními předpisy je nutno zkoumat vždy. S odkazem na odvolání žalobce konstatoval, že nejde o sport, ale o komerční využití tří mohutných podlaží, jež přímo vybízí k placenému parkování automobilů nebo k podobnému komerčnímu využití.

V odvolání žalobce uplatnil také námitku, že dosud chybí zákonné vyřešení zásahu do krajinného rázu. Ve spise je založen doklad z 3.8.2006, který je obsahově i formálně vadný. Mělo jít o podkladové správní rozhodnutí. Po 1.1.2007 pak mělo jít o závazné stanovisko odpovídající požadavku srozumitelnosti, věcné správnosti a přezkoumatelnosti. "Seznatelný závěr" OOP MHMP pokládá žalobce za věcně pochybený a zcela nevěrohodný, neboť se nezabývá věcným posouzením předmětného zásahu a neobsahuje žádné přesvědčivé a přezkoumatelné zdůvodnění závěru, který je na první pohled v rozporu se skutečným stavem věci. Schematický a pouze formální vztah dotčeného orgánu k věci je zřejmý, odůvodnění je zcela obecné a je užíváno uvedeným orgánem ve všech podobných případech. "Seznatelný závěr" je tedy formálněprávně i věcně vadný. Formálněprávní vadu je stavební úřad povinen zjistit a požadovat její odstranění před vydáním rozhodnutí. Seznatelný závěr měl být přezkoumán v režimu § 149 odst. 4 správního řádu.

Žalobce též namítl, že odvolací orgán se podle všeho ani nezatěžoval přezkumem v režimu § 149 odst. 4 správního řádu a vše vyřídil sám. Závazné stanovisko však musí být přezkoumatelné, tedy přesvědčivé a musí obsahovat hodnověrné zdůvodnění. Zcela obecné důvody sdělované uniformně OOP MHMP ve všech obdobných případech po celé Praze nedostačují a dostačovat nemohou. Jde totiž o nepochybný zásah do rázu krajiny, jež byla sice obklopena městskou zástavbou, ale byla parkovou zelení pokrytou enklávou, jež má být zničena a ve svém rozsahu dosti brutálně redukována. Žalobci tak nebylo umožněno vyjádřit se ke srozumitelnému a přesvědčivému závaznému stanovisku stran zásahu do krajinného rázu a rovněž mu bylo upřeno přezkoumání stanoviska OOP MHMP v rámci odvolacího řízení, ačkoliv to správní řád přímo stanoví. Obdobně

bylo navrhováno, aby v režimu § 149 odst. 4 správního řádu bylo přezkoumáno stanovisko orgánu státní památkové péče, což se nestalo. I zde byl žalobce zkrácen na svých právech účastníka odvolacího řízení.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě vyslovil nesouhlas s tvrzením žalobce, že výrok stavebního povolení je neurčitý a nesrozumitelný. Žalobce neuvádí, v čem spatřuje nedoručitelnost rozhodnutí a jak byl zkrácen na svých právech a oprávněných zájmech, když dle jeho stanov je předmětem jeho činnosti ochrana přírody a krajiny. Co se týče podmínky č. 15, žalovaný se s ní vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. V průběhu odvolacího řízení stavebník doplnil aktuální vyjádření správců sítí. Protože obecně závazný předpis neurčuje, že vyjádření správců sítí jsou platná jeden rok (tuto dobu stanoví správci sítí interními předpisy), tak žalovaný s tímto doplněním ostatní účastníky řízení neseznamoval. Podle žalovaného nelze přisvědčit tvrzení žalobce, že v dané věci jde o obcházení územního plánu. Stavba byla umístěna rozhodnutím stavebního úřadu č.j. P4/133769/05/OST/KOJA/12710 ze dne 23.8.2006. Proti rozhodnutí o umístění stavby byla podána odvolání (odvolání podal též žalobce). Odbor stavební Magistrátu hl.m.Prahy přezkoumal odvoláními napadené rozhodnutí o umístění stavby a podmínku č. 12 ve výroku rozhodnutí ze dne 23.8.2006 doplnil o text: „*1. PP a 3. PP nebudou využívány pro parkování vozidel nebo komerční účel a budou určeny výlučně pro skladování sportovních potřeb určených pro sportoviště*“. Stavebník byl při podání žádosti o stavební povolení změnou podmínky č. 12 vázán. Ze žádosti o stavební povolení a z předložené projektové dokumentace komerční využití nevyplyvá. Dle přesvědčení žalovaného nelze souhlasit ani s tvrzením žalobce, že závazné stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy nebylo přezkoumáno. Ministerstvo životního prostředí sdělením ze dne 22.4.2008 toto stanovisko potvrdilo a s uvedenou skutečností byl žalobce v napadeném rozhodnutí seznámen. Rovněž nelze přisvědčit tvrzení, že žalovaný nedal přezkoumat závazné stanovisko odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m.Prahy. Ministerstvo kultury toto stanovisko opatřením ze dne 18.4.2008 potvrdilo a i s touto skutečností byl žalobce seznámen.

Tělocvičná jednota Sokol Pankrác jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k žalobě označila žalobcovo tvrzení, že napadené rozhodnutí je neúplné, nesrozumitelné a nezákonné, za zcela účelové. Považuje za zřejmé, že žalobce odkazuje na stejné žalobní důvody, které stejně jako v případě předcházejícího řízení o umístění stavby v dané lokalitě zcela opomíjí skutečnost, že řízení byla zahájena a vedena v režimu právní úpravy předcházející stávající právní úpravě v oblasti správního a stavebního řízení. Má za to, že žalobce směřuje pouze k maření záměrů stavebníků, což vede k tomu, že dané území již více jak 5 let nemůže být využíváno k účelu, ke kterému je určeno, tzn. ke sportovnímu využití. Také tvrzení žalobce, že napadeným rozhodnutím hrubě zkrácen na svých právech nezákonným postupem úřadů, podle osoby zúčastněné na řízení nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci a tvrzení není řádně doložené. Tvrzení žalobce, že povolení stavby znamená mimořádně závažný zásah do dané lokality, a to nejen včetně kácení dřevin a změny panoramatu, krajinného rázu, ale i urbanistických a architektonických charakteristik lokality, je zcela v rozporu s dále v žalobě uváděnými žalobními body, které se opírají zejména o skutečnost, že napadené rozhodnutí obsahuje neúplné a nesrozumitelné informace. Pokud napadené rozhodnutí obsahuje neúplné a nesrozumitelné informace, nelze předpokládat, že tvrzení žalobce o dopadu stavby na danou lokalitu z hlediska zájmů, které dle svého vyjádření chrání, je věrohodné. Důvody, které žalobce uvádí v žalobních bodech, jsou obecného charakteru a nesměřují k ochraně zájmů žalobce. Např. tvrzení, že napadeným rozhodnutím dochází k umožnění kácení dřevin v dané lokalitě, je zcela nedůvodné, neboť tato otázka byla řešena v samostatném řízení, které bylo ukončeno vydáním pravomocného rozhodnutí, na jehož základě bylo kácení dřevin v dané lokalitě povoleno ještě před vydáním napadeného rozhodnutí, což je logické, neboť má-li dané území sloužit účelu, ke kterému je určeno, tj. ke sportovnímu využití, nelze předpokládat, že v místě umístění sportovišť je možné ponechat náletové dřeviny. Napadené rozhodnutí řeší pouze otázku nahrazení legitimně odstraněné náletové zeleně způsobem konvenujícím zamýšlené stavbě a

smysluplnému využití dané lokality pro sportovní činnost. Také tvrzení žalobce, že realizace záměru stavebníků představuje závažný zásah do dané lokality a zejména krajinného rázu, považuje osoba zúčastněná na řízení za nedůvodné, neboť dle § 12 zákona č. 144/1992 Sb., v platném znění, je krajinný ráz definován jako přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti a je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. K tomu, aby umístování a povolování nových staveb bylo prováděno v únosných mezích, resp. v mezích daných zákonem, je státem pověřen orgán státní správy, který koriguje realizaci výstavby se zákonnými nároky na ochranu krajiny. Je přitom nezpochybnitelným faktem, že v případě stavby povolené napadeným rozhodnutím byl tento zákonný postup dodržen, neboť daná stavba byla v průběhu celého řízení konzultována s orgány ochrany přírody apod., a rozhodnutí bylo vydáno na základě kladných stanovisek dotčených orgánů, a to nejen z oblasti ochrany přírody, ale i z oblasti památkové péče, kdy se tyto orgány i ke změněným podmínkám vyjadřovaly kladně. Jejich stanoviska pak byla přezkoumána nadřízenými orgány rovněž kladně a v souladu se správním řádem. V tomto případě jsou tedy žalobní důvody žalobce nepravdivé a svědčí o tom, že se žalobce řádně neseznámil s obsahem spisu. Realizací stavby nedojde k narušení krajinných prvků ani k narušení kulturních dominant krajiny a oblasti, neboť je zcela zapuštěna do svahu a její střecha tvoří plochu sportovišť umístěných ve sportovním areálu, což bude mít za důsledek zkvalitnění a rozšíření plochy využitelné pro sportovní vyžití. To je cíl, kterého chce TJ Sokol Pankrác realizací stavby především dosáhnout. Otázka harmonického měřítka byla rovněž kladně posouzena příslušnými státními orgány. Napadené rozhodnutí bylo tedy vydáno v souladu se správním řádem, a to jak po věcné, tak i formální stránce a nepochopení žalobce je pouze jeho subjektivní stanovisko. Ověřená grafická část rozhodnutí se doručuje pouze žadateli – stavebníku, druhé ověřené paré této dokumentace je uloženo v archivu stavebního úřadu, a je tedy po celou dobu existence stavby k dispozici i pro případnou kontrolu třetích osob. Vypuštění podmínky č. 15 stavebního povolení, resp. napadeného rozhodnutí, vycházelo z kladných stanovisek všech dotčených orgánů státní správy, tak jak ukládá § 4 stavebního zákona, a tvrzení žalobce tedy nevycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci. K žalobním námitkám stran obcházení územního plánu a zásahu do krajinného rázu osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření uvedla, že tyto žalobní body směřují výlučně do řízení o umístění stavby a nikoliv do stavebního řízení. Zdůraznila nepochopení celé věci a účelovost tvrzení ze strany žalobce, neboť stavba je umístěna v souladu s platným územním plánem pro hl.m. Prahu a je koncipována tak, aby naopak zajistila rozšíření území pro sportovní vyžití. Z listinných důkazů je dle osoby zúčastněné na řízení zřejmé, že postup dle § 149 správního řádu byl dodržen.

Další osoby zúčastněné na řízení svého práva podat písemné vyjádření k věci samé nevyužily.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

V posuzované věci soud vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 61 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí zahájení stavebního řízení dotčeným orgánům státní správy a všem známým účastníkům a nařídí ústní jednání spojené s místním šetřením. Současně upozorní účastníky, že své námitky mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. K připomínkám a námitkám, které byly nebo mohly být uplatněny v územním řízení nebo při projednávání regulačního plánu, jakož i územního plánu zóny nebo územního projektu zóny, se nepřihlíží.

Podle § 62 odst. 1 stavebního zákona ve stavebním řízení stavební úřad přezkoumá zejména, zda

- a) dokumentace splňuje podmínky územního rozhodnutí,
- b) dokumentace splňuje požadavky týkající se veřejných zájmů, především ochrany životního prostředí, ochrany zdraví a života, a odpovídá obecným technickým požadavkům na výstavbu a zvláštnímu předpisu,
- c) je zajištěna komplexnost a plynulost výstavby, zda je zajištěno včasné vybudování technického, občanského nebo jiného vybavení potřebného k řádnému užívání,
- d) bude stavba prováděna oprávněnou právnickou osobou nebo fyzickou osobou podnikající podle zvláštních předpisů nebo zda je u staveb a prací na nich, které budou provádět právnické osoby nebo fyzické osoby podnikající podle zvláštních předpisů samy pro sebe nebo které budou prováděny svépomocí (§ 44 odst. 2 a 3), zajištěno odborné vedení a provádění stavby nebo je zajištěn odborný dozor.

Podle § 62 odst. 3 stavebního zákona stavební úřad ve stavebním řízení zajistí vzájemný soulad předložených stanovisek dotčených orgánů státní správy vyžadovaných zvláštními předpisy a posoudí vyjádření účastníků řízení a jejich námítky.

Podle § 62 odst. 4 stavebního zákona jestliže by uskutečněním nebo užíváním stavby mohly být ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy, stavební úřad žádost o stavební povolení zamítne.

Podle § 66 stavebního zákona ve stavebním povolení stanoví stavební úřad závazné podmínky pro provedení a užívání stavby a rozhodne o námitkách účastníků řízení. Stavební úřad zabezpečí stanovenými podmínkami zejména ochranu veřejných zájmů při výstavbě a při užívání stavby, komplexnost stavby, dodržení obecných technických požadavků na výstavbu, popřípadě jiných předpisů a technických norem, a dodržení požadavků stanovených dotčenými orgány státní správy, především vyloučení nebo omezení negativních účinků stavby a jejího užívání na životní prostředí.

Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Podle § 68 odst. 2 správního řádu ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Podle § 149 odst. 4 správního řádu jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

Podle § 12 odst. 2 věta první zákona o ochraně přírody a krajiny k umístění a povolování staveb, jakož i jiných činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.

Soud o věci uvážil takto:

Námítka vytykající prvostupňovému rozhodnutí stavebního úřadu neúplnost, nesrozumitelnost a nepřesvědčivost není opodstatněná. Výroková část stavebního povolení dle náhledu soudu obsahuje veškeré náležitosti stanovené zákonem a je dostatečně určitá a srozumitelná. Ze stavebního povolení je zřejmé, jaká otázka byla předmětem daného řízení (šlo o posouzení žádosti stavebníků o povolení konkrétní stavby) a jak byla tato otázka vyřešena (předmětná stavba byla povolena). Ve výrokové části stavebního povolení je v souladu s § 68 odst. 2 správního řádu rovněž uvedeno, podle jakých právních ustanovení stavební úřad o žádosti rozhodl. Stavební úřad dostal také povinnosti uložené mu ustanovením § 66 stavebního zákona a ve výrokové části stavebního povolení stanovil závazné podmínky pro provedení a užívání stavby a rozhodl o námitkách účastníků řízení.

Z výroku stavebního povolení nade vší pochybnost vyplývá, o jaké stavbě bylo stavebním úřadem rozhodováno. Soud nepřisvědčil námitce žalobce, že pouhý slovní popis ve výroku povolené stavby nemůže nahradit srozumitelnou informaci o povoleném komplexu stavebních zásahů a že bez přehledné grafické situace informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území je výrok prvostupňového rozhodnutí neúplný, nesrozumitelný a nepřesvědčivý. Žádný zákon předně stavebnímu úřadu neukládá povinnost připojovat ke stavebnímu povolení „grafickou situaci informující o situování stavby a jejích jednotlivých částí v území“, jak požaduje žalobce. Informací, která povolovanou stavbu dostatečně lokalizuje, je výčet pozemků, na kterých bude tato stavba realizována, v němž jsou uvedena parcelní čísla jednotlivých pozemků a katastrální území, ve kterém se tyto pozemky nacházejí.

Požadavek žalobce na komplexní (slovní) informaci o stavbě, jejím situování a o podmínkách, za nichž je povolena a o situování jejích součástí vůči cizím nemovitostem, a to včetně napojení na inženýrské sítě, kdy bývají cizí nemovitosti přímo dotčeny, je nutno odmítnout jako nedůvodný a nerealizovatelný. V případě rozsáhlejších a z hlediska technického provedení náročných staveb, jako je stavba sportovního centra TJ Sokol Pankrác, nemůže slovní popis stavby nikdy obsáhnout veškeré údaje obsažené v projektové dokumentaci stavby, a vyhovět tak požadavku komplexnosti. Pokus o slovní popis všech technických parametrů takové stavby uvedených v projektové dokumentaci by navíc byl nezměrně obsáhlý, čímž by se výrok stavebního povolení stal zcela nepřehledným a nesrozumitelným. Právě z těchto důvodů stavební úřady v praxi standardně používají odkaz na ověřenou projektovou dokumentaci, a to v rámci stanovení podmínek pro provedení povolované stavby. Stejně tak tomu bylo i v nyní projednávané věci, kdy stavební úřad jako první podmínku pro provedení stavby stanovil, že stavba bude provedena podle projektové dokumentace, která bude po nabytí právní moci stavebního povolení ověřena a předána stavebníkovi. Na tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí přiléhavě poukázal žalovaný v rámci vypořádání obsahově totožné odvolací námítky žalobce. Není tedy pravdou, že samotné rozhodnutí - stavební povolení musí tvořit *úplný* informační celek, který musí *i bez přístupu ke spisu*, jehož součástí je projektová dokumentace, nést celou informaci o umístění (správně povolované) stavbě, jak tvrdí žalobce.

Do projektové dokumentace vztahující se k povolované stavbě, na jejímž základě bylo stavební povolení vydáno, mohou všichni účastníci stavebního řízení nahlížet u stavebního úřadu, a seznámit se tak komplexně s veškerými relevantními údaji týkajícími se dané stavby, včetně jejího umístění, napojení na inženýrské sítě atd. Je pouze na účastnících řízení, zda tohoto svého procesního práva v řízení využijí. Soud na tomto místě podotýká, že žalobce do správního spisu u

stavebního úřadu opakovaně nahlížel, a seznámil se tedy i s projektovou dokumentací vztahující se k předmětné stavbě. V žalobě nicméně neuvedl jedinou námitku, z níž by bylo patrné, v čem konkrétně spatřuje neúplnost či nesrozumitelnost informací o povolované stavbě.

Lze shrnout, že stavební povolení vydané stavebním úřadem v souzené věci obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti a je dostatečně určité a srozumitelné, pokud jde o vymezení předmětu řízení. Jako takové je plně způsobilé nabýt právní moci a vykonatelnosti. Jeho formulací nebyli účastníci řízení zkráceni na svých právech, neboť údaje, které jsou v něm uvedeny, ve spojení s údaji obsaženými v projektové dokumentaci povolované stavby, na kterou stavební povolení odkazuje a se kterou se účastníci řízení mohli seznámit, poskytují účastníkům řízení vyčerpávajícím způsobem všechny informace nezbytné k jejich řádné účasti v řízení a k uplatňování jejich procesních práv.

Z obsahu spisového materiálu, a stejně tak i z odůvodnění stavebního povolení a napadeného rozhodnutí je patrné, že podkladem pro vydání stavebního povolení byla jak celá řada souhlasných stanovisek dotčených orgánů státní správy (příkladmo stanovisko Hasičského záchranného sboru hl.m.Prahy ze dne 3.7.2006 č.j. HSAA-9320-1903/ODPR-VI-04-2006, stanovisko státního podniku Povodí Vltavy ze dne 5.9.2005 č.j. 260/263/12044/4182/05, či stanovisko Hygienické stanice hl.m.Prahy ze dne 21.8.2006 č.j. J.HK/2886/35816/06, J.HK/3319/36652/06, J.HK/3598/ 37187/06, závazné stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 3.8.2006 č.j. S-MHMP-223730/2006/1/OOP/VI, stanovisko odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 25.7.2006 č.j. MHMP 222633/2006/Zem aj.), tak i četná vyjádření správců sítí. Jak žalovaný poznamenal ve vyjádření k žalobě, aktuální vyjádření správců sítí byla stavebníkem doplňována ještě v průběhu odvolacího řízení. Několik závazných podmínek pro provedení stavby, které stavební úřad stanovil ve stavebním povolení, dokonce přímo odkazuje na podmínky obsažené v konkrétních stanoviscích dotčených orgánů státní správy. Nelze proto přisvědčit námitce, že stavební úřad a potažmo též žalovaný v souzené věci rezignovali na vyjádření dotčených orgánů státní správy a správců sítí.

Neopodstatněná je též námitka, že po změně provedené napadeným rozhodnutím, spočívající ve vypuštění podmínky č. 15 pro provedení stavby obsažené ve stavebním povolení, se rozhodnutí stává neurčitým a neúplným. Žalobce předně nijak nespecifikoval, v čem má tvrzená neurčitost a neúplnost rozhodnutí spočívat a o co by stavební povolení mělo být doplněno. Zmíněná nekonkrétnost žalobního bodu soudu znemožňuje, aby se jeho důvodností zabýval jinak než v obecné rovině. Uvedené platí tím spíše, že stavební povolení i po změně provedené napadeným rozhodnutím obsahuje další podmínky pro provedení stavby, vycházející z jiného stanoviska téhož dotčeného orgánu státní správy (Úřadu městské části Praha 4 – odboru dopravy a silničního provozu), k jehož stanovisku se upínala „vypuštěná“ podmínka č. 15. Konkrétně se jedná o podmínku uvedenou ve stavebním povolení pod č. 14, vyžadující splnění celé řady podmínek stanoviska Úřadu městské části Praha 4 – odboru dopravy a silničního provozu ze dne 24.1.2007 č.j. P4/9417/07/ODP/ VEDR/213-sta892.

Provedení výše zmíněné změny stavebního povolení nemá dle názoru soudu žádný vliv na platnost rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 – odboru dopravy a silničního provozu ze dne 5.12.2005 č.j. P4/123754/05/ODP/HORV/p-033/05, jímž příslušný silniční správní úřad povolil žadateli TJ Sokol Pankrác připojení nemovitosti na komunikaci Na Klikovce, a na povinnost žadatele splnit všechny podmínky, za kterých bylo toto rozhodnutí vydáno, tj. i podmínky správců inženýrských sítí stanovené z hlediska ochrany těchto sítí a podmínky správce komunikace stanovené z hlediska ochrany této komunikace. Soud v této souvislosti považuje za nutné zdůraznit, že žalobci jakožto občanskému sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, nepřísluší hájit v přezkumném soudním řízení práva a oprávněné zájmy správců inženýrských sítí či zájmy správce komunikace. Žalobní legitimace v přezkumném soudním řízení je založena na tvrzení o zkrácení *vlastních* práv, nikoliv práv jiných subjektů (viz § 65 odst. 1 s.ř.s.

– „Kdo tvrdí, že byl *na svých právech* zkrácen...“, § 65 odst. 2 s.ř.s. „...tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen *na právech, která jemu přísluší* ...“). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, čj. 7 A 139/2001 - 67, ze dne 7. 12. 2005, čj. 3 As 8/2005 - 118, ze dne 16.7.2008 čj. 8 As 35/2007 - 92, dostupné na www.nssoud.cz) pak vyplývá, že je-li žalobcem ve správním soudnictví občanské sdružení, jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny, může úspěšně namítat nezákonnost rozhodnutí, avšak jen potud, tvrdí-li, že v řízení byla zkrácena *jeho procesní práva*.“ Případné nesplnění či nezohlednění požadavků správců inženýrských sítí či správce pozemní komunikace, pokud by k němu ve stavebním řízení skutečně došlo, může být výlučně zásahem do práv těchto subjektů, nikoliv však zásahem do (procesních) práv žalobce. Jinak řečeno, žalobci nepřislouší, aby ve stavebním řízení či následně v řízení před soudem hájil práva a zájmy správců inženýrských sítí či správce pozemní komunikace, které s jeho posláním, jímž je ochrana přírody a krajiny, nijak nesouvisí.

Námítka vytykající žalovanému obcházení územního plánu nemůže uspět už z toho důvodu, že jde o námitku, která měla být uplatněna v rámci územního řízení. K takové námitce podle § 61 odst. 1 stavebního zákona nelze ve stavebním řízení přihlížet. Mezi územním řízením a stavebním řízením, ačkoliv jejich výstupy představují řetězíci se správní akty, totiž existuje z hlediska věcného bariéra striktně oddělující tato dvě řízení. Správní soudy se mohou při přezkumu stavebního povolení zabývat toliko těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení, a nemohou posuzovat zákonnost stavebního povolení z pohledu otázek, které se věcně neupínají k předmětu stavebního řízení (shodně viz rozsudek NSS ze dne 8.9.2011 č.j. 1 As 83/2011 - 565). Námitky, které se vztahují k předmětu územního řízení, tedy lze uplatnit pouze v tomto typu řízení, nikoliv v řízení navazujícím, tj. v daném případě v řízení stavebním. Žalobcovo tvrzení, že v daném případě nejde o sport, ale o komerční využití tří mohutných podlaží, jež přímo vybízí k placenému parkování automobilů nebo k podobnému komerčnímu využití, je navíc ryze subjektivním přesvědčením žalobce, které není zhola ničím podloženo. Žalovaný ve vyjádření k žalobě v této souvislosti právem poukazuje na skutečnost, že rozhodnutí o umístění předmětné stavby bylo v odvolacím řízení doplněno o podmínku č. 12, která stanoví, že 1. a 3. podzemní podlaží předmětné stavby nebudou využívány pro parkování vozidel nebo komerční účely a budou určeny výlučně pro skladování sportovních potřeb určených pro sportoviště.

Žalobce v souvislosti s námitkou vytykající žalovanému obcházení územního plánu odkázal bez bližšího upřesnění na své odvolání. Takový odkaz však není způsobitým žalobním bodem, na základě něhož by soud mohl a měl přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. musí žaloba obsahovat *žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné*. Tvrzené důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí musí být tedy v podané žalobě uvedeny výslovně; odkaz na jiná podání žalobce a tam uváděnou argumentaci je z hlediska vymezení rozsahu soudního přezkumu napadeného rozhodnutí nepostačující. Z uvedeného důvodu se soud nemohl zabývat argumenty, které žalobce sice uvedl v odvolání proti stavebnímu povolení, ale nikoli již v podané žalobě. Považoval-li žalobce některé argumenty uplatněné v odvolání za významné pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí v přezkumném soudním řízení, měl je vtělit do žaloby; pokud tak neučinil, nemůže k nim soud přihlížet.

Jedním z podkladů pro vydání stavebního povolení v souzené věci bylo závazné stanovisko orgánu ochrany přírody (odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy) ze dne 3.8.2006 č.j. S-MHMP-223730/2006/1/OOP/VI k otázce vlivu stavby na krajinný ráz podle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Orgán ochrany přírody v tomto závazném stanovisku uvedl, že návrh na povolení předmětné stavby posoudil na základě předložené projektové dokumentace, ortofotosnímků hl.m.Prahy z období let 1996-2003 a znalosti místa z úřední činnosti. Na základě těchto podkladů a po posouzení možného vlivu záměru na přírodní, kulturní a historickou charakteristiku daného

místa a oblasti s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonického měřítka a vztahů v krajině orgán ochrany přírody vyslovil dospěl k „seznatelnému“ závěru, že povolením předmětné stavby nemůže být snížen či změněn krajinný ráz.

Soud nemohl vejít na námitky, jimiž žalobce brojí proti výše zmíněnému stanovisku orgánu ochrany přírody ze dne 3.8.2006, kterému vytýká obsahovou a formální vadnost, obecnost, nepřesvědčivost, nevěrohodnost a formálnost. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 10. 2008, čj. 8 As 47/2005-86 vyslovil, že závazná stanoviska, mezi něž patří i souhlasné stanovisko orgánu ochrany přírody k umístování nebo povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, vydávané podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, *jsou správním rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. a podléhají samostatnému přezkumu ve správním soudnictví*. Výše zmíněné závazné stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 3.8.2006 č.j. S-MHMP-223730/2006/1/OOP/VI je z materiálního hlediska správním rozhodnutím, v němž orgán ochrany přírody na návrh stavebníka deklaroval, že povolením předmětné stavby nemůže být snížen či změněn krajinný ráz. Pokud jde nutnost posuzování správních aktů z materiálního hlediska, lze odkázat např. na usnesení ze dne 28.8.2002 sp. zn. IV. ÚS 233/02, ve kterém Ústavní soud přijal názor komentářové literatury: "Při posuzování otázky, zda v konkrétní věci bylo či nebylo vydáno ‚pravomocné rozhodnutí‘ (tj. právní akt složený – v klasické podobě - z výrokové části, odůvodnění a poučení o opravném prostředku), Ústavní soud vycházel z toho, že pojem ‚rozhodnutí‘ je označením technickým a že je třeba k němu vždy přistupovat z hlediska jeho obsahu a nikoli formy. Není rozhodující, jak správní orgán svůj akt označil nebo zda případně věc vyřídil toliko neformálním přípisem (či formálně nedokonalým rozhodnutím, např. bez odůvodnění či poučení o opravném prostředku) v domnění, že není jeho povinností vydat rozhodnutí v určité procesní formě. Takový akt může být podroben rovněž soudnímu přezkumu, i když jeho tvorba případně neproběhla předpokládanou zákonnou procedurou, neboť právě tato skutečnost může vést ke zrušení takového „rozhodnutí“ (Jaroslav Bureš, Ljubomír Drápal, Zdenek Krčmář a kolektiv: Občanský soudní řád, Komentář, 5. vydání, s. 1042)."

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce měl a mohl své výhrady proti závaznému stanovisku odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 3.8.2006 č.j. S-MHMP-223730/2006/1/OOP/VI, ať již obsahové či formálněprávní, uplatnit v žalobě směřující přímo proti tomuto podkladovému rozhodnutí. Přezkum zákonnosti tohoto úkonu orgánu ochrany přírody na základě námitek uplatněných žalobcem až v žalobě směřující proti stavebnímu povolení je za této situace vyloučen (§ 75 odst. 2 věta druhá s.ř.s.).

Tvrzení žalobce, že žalovaný se podle všeho ani nezatěžoval přezkumem závazného stanoviska odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 3.8.2006 č.j. S-MHMP-223730/2006/1/OOP/VI v režimu § 149 odst. 4 správního řádu a vše vyřídil sám, neodpovídá skutečnosti. Z obsahu spisového materiálu je patrné (a je to uvedeno i v odůvodnění napadeného rozhodnutí), že žalovaný v odvolacím řízení v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu požádal Ministerstvo životního prostředí o potvrzení nebo změnu uvedeného závazného stanoviska. Ministerstvo životního prostředí na základě této žádosti svým stanoviskem ze dne 22.4.2008 č.j. 500/576/503 43/08 potvrdilo závazné stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 3.8.2006 č.j. S-MHMP-223730/2006/1/OOP/VI. Totéž lze konstatovat i ve vztahu k závaznému stanovisku orgánu státní památkové péče (Magistrátu hl.m.Prahy, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 25.7.2006 č.j. MHMP 222633/2006/Zem), které bylo postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu potvrzeno stanoviskem Ministerstva kultury ze dne 18.4.2008 č.j. 4240/2008.

Závěrem soud uvádí, že samotné konstatování žalobce, že v souzené věci „jde o mimořádně závažný zásah do dané lokality, a to včetně kácení a změny panoramatu, krajinného rázu, ale i

urbanistických a architektonických charakteristik lokality,“ není žalobním bodem, na jehož základě by soud mohl přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť z něj není patrné, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné (§ 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s.).

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Podle ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných jí může soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. června 2012

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.